

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PRIITA PIKAMÄEJA,
predstavljeni 23. septembra 2021¹

Zadeva C-263/20

Airhelp Limited
proti
Laudamotion GmbH

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Korneuburg (deželno sodišče v Korneuburgu, Avstrija))

„Predhodno odločanje – Zračni promet – Uredba (ES) št. 261/2004 – Skupna pravila glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih odpovedi ali velike zamude letov – Rezervacija leta prek elektronske platforme – Preložitev odhoda leta na zgodnejši čas – Prejem obvestila o preložitvi leta na zgodnejši čas na elektronski naslov – Obseg obveznosti obveščanja, ki jo ima dejanski letalski prevoznik – Direktiva 2000/31/ES – Storitve informacijske družbe – Člen 11 – Oddaja naročila – Domneva prejema“

I. Uvod

1. Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Korneuburg (deželno sodišče v Korneuburgu, Avstrija), se nanaša na razlago člena 5(1)(c) in člena 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91² ter člena 11 Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju).³

2. Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbama Airhelp Limited in Laudamotion GmbH v zvezi z zavrnitvijo zadnjenavedene družbe, da bi letalskima potnikoma, katerih pravna naslednica je družba Airhelp, plačala odškodnino zaradi preložitve njunega leta na zgodnejši čas. Pravno vprašanje, ali preložitev odhoda leta na zgodnejši čas lahko daje pravico do odškodnine na podlagi člena 5(1)(c) in člena 7 Uredbe št. 261/2004, je bilo podrobno obravnavano v sklepnih predlogih, ki sem jih predstavil v združenih zadevah C-188/20, Azurair, in C-196/20, Eurowings, ter v zadevah C-146/20, Corendon Airlines, in C-270/20, Austrian Airlines (še neobjavljeni).

¹ Jezik izvirnika: francoščina.

² UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10, in popravek v UL 2019, L 119, str. 202.

³ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399.

3. V skladu z zahtevo Sodišča se bom v teh sklepnih predlogih omejil na analizo drugega vprašanja za predhodno odločanje, s katerim predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba upoštevanje obveznosti pravočasnega obveščanja potnika o odpovedi leta presojudi izključno z vidika člena 5(1)(c), od (i) do (iii), Uredbe št. 261/2004, s čimer se torej izključi uporaba nacionalnega prava o pošiljanju elektronskih sporočil, ki je bilo sprejeto zaradi prenosa Direktive 2000/31.

II. Pravni okvir

A. Uredba št. 261/2004

4. Člen 2 Uredbe št. 261/2004 določa:

„V tej uredbi:

[...]

1. ‚odpoved‘ pomeni dejstvo, da let, ki je bil prvotno predviden, in na katerem je bilo rezervirano najmanj eno mesto, ni bil opravljen.“

5. Člen 5 te uredbe v odstavkih 1 in 4 določa:

„1. V primeru odpovedi leta:

(a) zadevnim potnikom ponudi pomoč dejanski letalski prevoznik v skladu s členom 8; in

(b) zadevnim potnikom ponudi pomoč dejanski letalski prevoznik v skladu s členom 9(1)(a) in 9(2), kakor tudi pomoč, predvideno v členu 9(1)(b) in 9(1)(c), v primeru spremembe poti, kadar je utemeljeno pričakovani čas odhoda novega leta najmanj naslednji dan po načrtovanem času odhoda odpovedanega leta; in

(c) imajo zadevni potniki pravico do odškodnine, ki jim jo mora plačati dejanski letalski prevoznik v skladu s členom 7, razen če:

(i) so o odpovedi obveščeni najmanj dva tedna pred odhodom po voznem redu, ali

(ii) so o odpovedi obveščeni dva tedna do sedem dni pred odhodom po voznem redu in jim je ponujena sprememba poti, ki jim zagotavlja odhod največ dve uri pred odhodom po voznem redu in prihod v njihov končni namembni kraj manj kot štiri ure po prihodu po voznem redu; ali

(iii) so o odpovedi obveščeni manj kot sedem dni pred odhodom po voznem redu in jim je ponujena sprememba poti, ki jim zagotavlja odhod največ eno uro pred odhodom po voznem redu in prihod v njihov končni namembni kraj manj kot dve uri po prihodu po voznem redu.

[...]

4. Dokazno breme glede obveščanja potnikov o odpovedi leta in glede roka, v katerem je to storil, nosi dejanski letalski prevoznik.“

6. Člen 7 navedene uredbe določa:

„1. Pri sklicevanju na ta člen potniki prejmejo odškodnino v višini:

(a) 250 eurov za lete do vključno 1500 kilometrov;

[...]“

7. Člen 13 iste uredbe določa:

„Kadar dejanski letalski prevoznik plača odškodnino ali izpolni druge obveznosti, ki so mu naložene na podlagi te uredbe, se nobena določba te uredbe ne sme razlagati kot omejevalna za njegovo pravico, da zahteva povračilo od vsake osebe, vključno tretjih oseb, v skladu z veljavno zakonodajo. Zlasti ta uredba nikakor ne omejuje pravice dejanskega letalskega prevoznika, da zahteva povračilo od organizatorja potovanja ali druge osebe, s katero ima dejanski letalski prevoznik sklenjeno pogodbo. Prav tako se nobena določba te uredbe ne sme razlagati kot omejevalna za pravico organizatorja potovanja ali tretje osebe, razen potnika, s katerimi je dejanski letalski prevoznik sklenil pogodbo, da zahteva povračilo od dejanskega letalskega prevoznika v skladu z veljavnimi zakoni.“

B. Direktiva 2000/31

8. Člen 11(1) Direktive 2000/31 določa:

„Države članice zagotovijo, da se v primerih, ko prejemnik storitve pošlje naročilo elektronsko, uporabijo, razen če se stranke, ki niso potrošniki, drugače dogovorijo, naslednja načela:

- ponudnik storitve mora prejem naročila takoj potrditi v elektronski obliki,
- naročilo in potrdilo o prejemu se štejeta za prejeta, ko je strankam, ki sta jim namenjena, omogočen dostop do njiju. [...]“

III. Dejansko stanje, postopek v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

9. Letalska potnika sta na elektronski rezervacijski platformi rezervirala let med Palmo de Mallorco (Španija) in Dunajem (Avstrija), ki ga je ponujal letalski prevoznik Laudamotion. Ob rezervaciji na tej platformi sta potnika navedla svoja zasebna elektronska naslova in telefonski številki. Navedena platforma je pri družbi Laudamotion izvedla rezervacijo leta na imeni navedenih potnikov, pri čemer je med postopkom ustvarila poseben e-poštni naslov za navedeno rezervacijo. Ta naslov je bil edini, ki ga je letalski prevoznik imel za kontaktiranje potnikov.

10. Let, za katerega je bilo prvotno predvideno, da ima odhod 14. junija 2018 ob 14.40 in prihod istega dne ob 17.05, je letalski prevoznik preložil na zgodnejši čas za več kot šest ur, in sicer z odhodom ob 8.25.

11. Družba Airhelp, ki sta ji potnika odstopila morebitne pravice do odškodnine na podlagi Uredbe št. 261/2004, je vložila tožbo pri Bezirksgericht Schwechat (okrajno sodišče v Schwechatu, Avstrija). Trdila je, da je letalski prevoznik dolžan Laudamotion plačati skupni

znesek 500 EUR za oba potnika na podlagi člena 7(1)(a) te uredbe predvsem zaradi preložitve leta za več kot šest ur nazaj, o čemer sta bila potnika obveščena šele 10. junija 2018 na zasebni elektronski naslov, ki sta ga navedla.

12. Družba Laudamotion je izpodbijala utemeljenost zahtevka družbe Airhelp z obrazložitvijo, da je bilo obvestilo o preložitvi leta na zgodnejši čas poslano pravočasno, in sicer 23. in 29. maja 2018 na elektronski naslov, ki ga je navedla rezervacijska platforma.

13. Ker je Bezirksgericht Schwechat (okrajno sodišče v Schwechatu) zavrnilo tožbo družbe Airhelp, je ta vložila pritožbo pri Landesgericht Korneuburg (deželno sodišče v Korneuburgu), ki je predložitveno sodišče. To sodišče se sprašuje zlasti o tem, ali preložitev leta na zgodnejši čas pomeni odpoved leta v smislu Uredbe št. 261/2004, in o obsegu obveznosti obveščanja, ki jo ima dejanski letalski prevoznik.

14. V zvezi s tem predložitveno sodišče poudarja, da se strinja z Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija),⁴ ki je menilo, da več kot minimalna preložitev načrtovanega leta na zgodnejši čas lahko daje pravico do odškodnine na podlagi člena 7(1) te uredbe in da je odhod leta po voznem redu opuščen, kadar je preložen za več ur nazaj.

15. Glede vprašanja, ali sta bila potnika iz postopka v glavni stvari pravilno obveščena o preložitvi njunega leta na zgodnejši čas, predložitveno sodišče trdi, da na podlagi avstrijske zakonodaje, s katero je bila prenesena Direktiva 2000/31, domneva pošiljanja obvestila ne nastane samo v primerih iz člena 11(1) te direktive, ampak tudi ob zgolj izmenjavi elektronskih sporočil. To naj bi v obravnavanem primeru pomenilo, da se šteje, da je bil potnik obveščen o preložitvi leta na zgodnejši čas, kadar lahko dostopa do sporočila dejanskega letalskega prevoznika. Predložitveno sodišče se zato sprašuje, ali je treba uporabiti nacionalno zakonodajo, Direktivo 2000/31 ali Uredbo št. 261/2004, da se ugotovi, ali so bili potniki pravilno obveščeni o preložitvi njihovega leta na zgodnejši čas.

16. V teh okoliščinah je Landesgericht Korneuburg (deželno sodišče v Korneuburgu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali je treba člen 5(1)(c) in člen 7 [Uredbe št. 261/2004] razlagati tako, da ima potnik pravico do odškodnine, če je čas odhoda s 14.40 po prvotnem voznem redu prestavljen na 8.25 istega dne?
2. Ali je člen 5(1)(c), od (i) do (iii), Uredbe [št. 261/2004] treba razlagati tako, da je treba preverjanje, ali je bil potnik obveščen o odpovedi leta, opraviti izključno na podlagi te določbe ter da ta določba nasprotuje uporabi nacionalne zakonodaje o prejemu izjav, ki je bila sprejeta v zvezi s prenosom [Direktive 2000/31] in vsebuje fikcijo prejema?
3. Ali je treba člen 5(1)(c), od (i) do (iii), Uredbe [št. 261/2004] in člen 11 [Direktive 2000/31] razlagati tako, da je treba v primeru leta, ki ga je potnik rezerviral prek rezervacijske platforme, pri čemer je navedel svojo telefonsko številko in e-poštni naslov, rezervacijska platforma pa je letalskemu prevozniku posredovala telefonsko številko in e-poštni naslov, ki ga je samodejno ustvarila, pošiljanje obvestila o preložitvi leta na zgodnejši čas na samodejno

⁴ Glede na informacije v predlogu za sprejetje predhodne odločbe je bilo to mnenje izraženo v sporočilu za javnost Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče) z referenčno oznako 89/2015, X ZR 59/14, in sestavljeno po odločbi, s katero je bila ugotovljena pripoznavna zahtevka.

ustvarjen e-poštni naslov šteti za obvestilo oziroma prejem obvestila o preložitvi na zgodnejši čas, tudi če rezervacijska platforma obvestila letalskega prevoznika potniku ni posredovala ali mu ga je posredovala z zamudo?“

IV. Postopek pred Sodiščem

17. Predložitveni sklep z dne 26. maja 2020 je v sodno tajništvo Sodišča prispel 15. junija 2020.
18. Stranki v postopku v glavni stvari in Evropska komisija so pisna stališča predložile v roku, določenem v členu 23 Statuta Sodišča Evropske unije.
19. Sodišče je na upravni seji 27. aprila 2021 odločilo, da se obravnava ne opravi.

V. Pravna analiza

A. Drugo vprašanje za predhodno odločanje

20. Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem za predhodno odločanje v bistvu sprašuje, ali je treba upoštevanje obveznosti pravočasnega obveščanja potnika o odpovedi leta presojeti izključno z vidika člena 5(1)(c), od (i) do (iii), Uredbe št. 261/2004. Če je odgovor pritrdilen, naj bi ta uredba namreč nasprotovala uporabi nacionalnega prava o pošiljanju elektronskih sporočil, ki je bilo sprejeto zaradi prenosa Direktive 2000/31.

21. Kot bom podrobneje pojasnil v nadaljevanju, menim, da je treba upoštevanje obveznosti pravočasnega obveščanja potnika o odpovedi leta presojeti *izključno* z vidika člena 5(1)(c), od (i) do (iii), Uredbe št. 261/2004. Ta razlaga izhaja hkrati iz besedila in cilja upoštevni določb.

22. Na eni strani, oddelek 3, poglavje II, te direktive vsebuje določbe o elektronsko sklenjenih pogodbah. Člen 11(1) navedene direktive, naslovljen „Oddaja naročila“, določa, da države članice zagotovijo, da če prejemnik storitve pošlje naročilo elektronsko, mora ponudnik storitve „prejem naročila takoj potrditi v elektronski obliki“ (prva alineja), in se „naročilo in potrdilo o prejemu [...] štejeta za prejeta, ko je strankam, ki sta jim namenjena, omogočen dostop do njiju“ (druga alineja).

23. Čeprav obvestila o odpovedi leta niso niti „naročilo“ niti „potrdilo o prejemu“ v smislu člena 11 Direktive 2000/31, iz predložitvenega sklepa izhaja, da nacionalna zakonodaja, ki je predmet postopka v glavni stvari, presega to direktivo, ker določa, da se pravilo o pošiljanju ne uporablja le za „naročila“ in „potrdila o prejemu“, ampak za vse druge pravno pomembne elektronske dokumente, vključno z dokumenti o rezervaciji letov. Glede na informacije predložitvenega sodišča tako člen 11(1), druga alineja, Direktive 2000/31 kot nacionalne določbe o prenosu tega člena določajo „fikcijo prejema“, ki v bistvu nastane, ko je mogoč dostop do izjave.⁵

24. Na drugi strani, ugotoviti je treba, da so obvestila iz člena 5(1)(c) Uredbe št. 261/2004 obvestila, ki se zagotovijo „v primeru odpovedi leta“ in s katerimi so zadevni potniki „obveščeni o odpovedi“. Očitno je, da ta obvestila o odpovedi leta niso niti „naročilo“ niti „potrdilo o prejemu“ v smislu člena 11 Direktive 2000/31. Zato je treba pri analizi ugotoviti, da so zadevni pravni akti načeloma sporočila, ki imajo drugačen predmet.

⁵ Glej stran 10 predložitvenega sklepa.

25. Dodajam, da iz člena 5(1)(c) Uredbe št. 261/2004 ni mogoče sklepati, da je metoda, po kateri morajo navedena obvestila priti do potnika, omejena na elektronska sredstva. Nasprotno, edina zahteva je, da so zadevni potniki „o odpovedi obveščeni“, kar načeloma dovoljuje druga komunikacijska sredstva. Ob upoštevanju posebnega pomena, ki ga ima ta vrsta obvestil za učinkovito uveljavljanje pravic, podeljenih z Uredbo št. 261/2004, je res potrebno, da je izbrano komunikacijsko sredstvo primerno in prilagojeno zahtevam letalskega prevoza potnikov.⁶

26. Bistvenejše, poudarjam, da v skladu s členom 5(4) Uredbe št. 261/2004 „dokazno breme“ glede obveščanja potnikov o odpovedi leta in glede roka, v katerem je to storil, nosi dejanski letalski prevoznik. Okoliščina, da dokazno breme nosi dejanski letalski prevoznik,⁷ prispeva k zagotavljanju visoke ravni varstva potnikov, ki je omenjena v uvodni izjavi 1 Uredbe št. 261/2004.

27. Opozoriti je treba na pomen tega zakonodajnega cilja v teh okoliščinah, ker je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njeno sobesedilo in cilje, ki se želijo doseči z ureditvijo, katere del je.⁸ Sodišče je v sodbi Krijgsman poudarilo pomen, ki ga ima obveznost predložitve dokaza o pošiljanju obvestila potniku, ki izhaja iz člena 5(4) Uredbe št. 261/2004, za varstvo njegovih pravic.⁹ Potniku mora biti namreč s prejemom tega obvestila omogočeno, da se pravočasno odzove na odpoved leta, s čimer se omejijo nevšečnosti, ki nastanejo zaradi tega, in uveljavlja svoje pravice v razmerju do letalskega prevoznika.

28. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da člen 11(1), druga alineja, Direktive 2000/31 obrača dokazno breme, ker se naročilo in potrdilo o prejemu „štejeta za prejeta“, ko je strankam, ki sta jim namenjena, omogočen dostop do njiju. Taka domneva „dobrega prejema“ obvestila, ki ga mora prejeti potnik, se mi ne zdi združljiva z dokaznim bremenom, ki je letalskim prevoznikom naloženo v skladu z Uredbo št. 261/2004, ker bi bilo zaradi te domneve potniku brez vsakega drugEGA pridržka naloženo, da dokaže, da obvestila ni prejel pravočasno.

29. Zdi se mi, da je tak dokaz v praksi zelo težko predložiti, tako da je cilj, naveden v točki 28 teh sklepnih predlogov, zaščititi letalske potnike lahko ogrožen. Če bi se pojavile težave pri komunikaciji, povezane s človeškimi napakami ali tehničnimi pomanjkljivostmi, bi namreč naložitev obveznosti potniku, da dokaže, da ne razpolaga z nobenim sporočilom, ki vsebuje obvestilo iz člena 5(1)(c) Uredbe št. 261/2004, pomenilo, da se od njega zahteva, da dokaže nepreverljivo, ali, drugače povedano, da stori nemogoče. Vendar je očitno, da načelo „nična je obveznost glede tistega, kar je nemogoče“ (*impossibilia nulla obligatio est*), priznано v pravnem redu Unije,¹⁰ nasprotuje takemu pristopu.

⁶ Steinrötter, B., *Beck'scher Online-Großkommentar (Gsell/Krüger/Lorenz/Mayer)*, Art. 1-19 VO (EG) Nr. 261/2004, člen 5, točki 23 in 25, navaja, da ne obstajajo formalne zahteve glede metode, po kateri morajo obvestila o odpovedi leta priti do potnika. Vendar avtor priporoča, da se izbere komunikacijsko sredstvo, ki zagotavlja, da bo potnik dejansko obveščen o odpovedi leta. Če potnik ugovarja, da ni prejel sporočila, mora letalski prevoznik dokazati, da je bil potnik obveščen o odpovedi leta in kdaj je bil obveščen.

⁷ Glej Obvestilo Komisije – Smernice za razlago Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter Uredbe Sveta (ES) št. 2027/97 o odgovornosti letalskih prevoznikov v primeru nesreč, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 889/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2016, C 214, str. 5), točka 3.2.5, naslovljena „Dokazno breme v primeru odpovedi“.

⁸ Glej sodbi z dne 16. novembra 2016, Hemming in drugi (C-316/15, EU:C:2016:879, točka 27), in z dne 11. maja 2017, Krijgsman (C-302/16, EU:C:2017:359, točka 24).

⁹ Glej v tem smislu sodbo z dne 11. maja 2017 (C-302/16, EU:C:2017:359, točke od 23 do 28).

¹⁰ Glej sodbe z dne 3. marca 2016, Daimler (C-179/15, EU:C:2016:134, točka 42); z dne 20. decembra 2017, Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation (C-664/15, EU:C:2017:987, točka 96), in z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, točka 79).

30. Člen 5(4) Uredbe št. 261/2004 je *lex specialis* glede na določbe Direktive 2000/31, ker nalaga posebne obveznosti v zvezi z načinom, kako je treba obvestilo poslati potnikom. Ob upoštevanju interesa potnikov, da so na tekočem z vsakim morebitnim nepredvidenim dogodkom, ki bistveno vpliva na vozni red letov, in ob upoštevanju nevšečnosti, ki na splošno izhajajo iz odpovedi leta, se mi zdi, da zgolj domneva „dobrega prejema“ nikakor ne izpolnjuje večjih zahtev na področju letalskega prevoza potnikov.

31. Ob upoštevanju zgornjih preudarkov menim, da zahteva po pošiljanju obvestila, določena v členu 5(1)(c), od (i) do (iii), Uredbe št. 261/2004, v povezavi z odstavkom 4 tega člena nasprotuje uporabi določb nacionalnega prava, s katerimi je prenesena Direktiva 2000/31 in v skladu s katerimi se elektronska sporočila štejejo za prejeta, tako da je treba za zagotovitev visoke ravni varstva letalskih potnikov izključno z vidika te uredbe preveriti, ali je obveznost obveščanja potnika o odpovedi leta izpolnjena.

32. Ista ugotovitev glede neupoštevanja ravni varstva potrošnikov, ki je določena v Uredbi št. 261/2004, velja za neharmonizirane določbe nacionalnega prava, navedene v predložitvenem sklepu, s katerimi je bilo v okviru prenosa člena 11 Direktive 2000/31 vsebinsko področje uporabe naročil in potrdil o prejemu razširjeno na druga elektronska sporočila, zlasti na elektronska sporočila o odpovedi leta.

33. V zvezi s tem je treba spomniti, da v zvezi z večino vidikov elektronskega poslovanja, kot je Sodišče ugotovilo v svoji sodni praksi, Direktiva 2000/31 „ni namenjena usklajevanju materialnopravnih pravil, ampak opredeljuje ‚koordinirano področje‘, v okviru katerega mora biti z mehanizmom iz člena 3 v skladu z uvodno izjavo 22 Direktive omogočeno, da se za storitve informacijske družbe načeloma uporabi zakonodaja države članice, v kateri ima ponudnik storitev sedež“.¹¹ Ta razlaga je potrjena z uvodnimi izjavami 6, 7, 10 in 22 navedene direktive.

34. Ker se je nacionalni zakonodajalec – prostovoljno in ne da bi bilo to izrecno zahtevano v pravu Unije – odločil, da razširi področje uporabe harmoniziranih pravil o elektronskem poslovanju na druge elemente, ki niso določeni v Direktivi 2000/31, teh določb ni mogoče šteti za del harmonizirane zakonodaje o elektronskem poslovanju. V tem primeru se postavlja bolj vprašanje združljivosti določb nacionalnega prava z določbami Uredbe št. 261/2004.

35. Neodvisno od vprašanja, ali so bile zadevne nacionalne določbe – pravilno ali nepravilno – sprejete v okviru prenosa Direktive 2000/31, je upravičeno sklepati, da onemogočajo cilj, ki ga uresničuje Uredba št. 261/2004. Zato je treba člen 5(1)(c), od (i) do (iii), Uredbe št. 261/2004 v povezavi z odstavkom 4 tega člena razlagati tako, da nasprotuje določbam nacionalnega prava, ki temeljijo na členu 11 Direktive 2000/31.

B. Odgovor na drugo vprašanje za predhodno odločanje

36. Iz zgoraj navedenih razlogov predlagam, naj se na drugo vprašanje za predhodno odločanje odgovori, da je treba člen 5(1)(c), od (i) do (iii), Uredbe št. 261/2004 razlagati tako, da mora biti obveznost obveščanja potnika o odpovedi leta izpolnjena izključno z vidika navedene uredbe, kar nasprotuje uporabi nacionalnih določb, ki ustvarjajo domnevo dostopa do elektronskih sporočil.

¹¹ Glej sodbo z dne 25. oktobra 2011, eDate Advertising in drugi (C-509/09 in C-161/10, EU:C:2011:685, točka 57).

VI. Predlog

37. Ob upoštevanju zgornjih preudarkov Sodišču predlagam, naj na drugo vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je postavilo Landesgericht Korneuburg (deželno sodišče v Korneuburgu, Avstrija), odgovori:

Člen 5(1)(c), od (i) do (iii), Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da mora biti obveznost obveščanja potnika o odpovedi leta izpolnjena izključno z vidika navedene uredbe, kar nasprotuje uporabi nacionalnih določb, ki ustvarjajo domnevo dostopa do elektronskih sporočil.